

DIUMENGE XV DURANT L'ANY
Homilia del P. Joan M. Mayol, monjo de Montserrat
13 de juliol 2008
Is 55, 10-11; Rm 8, 18-23; Mt 13, 1-23.

Després de contemplar diumenge passat com Jesús pregava al Pare enaltint-lo perquè havia revelat als senzills els misteris del Regne, avui veiem com ell explica aquests misteris tot introduint-nos-hi amb una paràbola. Tota la paràbola del sembrador se centra en la llavor i el terreny quàdruple: el terreny ran del camí, el rocós, el ple de cards i finalment el bo de debò.

Jesús utilitza aquest recurs retòric perquè la paràbola tot i que ens revela el sentit del missatge no ens pren l'encant i la bellesa inefables de la seva realitat que roman velada, i ens atrau a ella convidant-nos irresistiblement a endinsar-nos-hi. El Regne de Déu al qual ens vol introduir l'evangeli d'avui no és monarquia a la manera humana i vassallatge servil per espiritual que aquest sigui, el Regne és: Deu Etern i l'home nou! en un tot i un absolut tals que cap imaginació humana ha concebut mai. Sant Mateu recull set paràboles per explicar aquest Regne. La d'avui ens revela el misteri que podríem anomenar: de la missió de sembrador. La paràbola apel·la a la riquesa humana de tothom que és capaç de comprendre mínimament el missatge de Jesús, per això els qui entenen el missatge com a quelcom relacionat vitalment amb ells s'enriqueixen espiritualment encara més i els qui el rebutgen per marginal i irrellevant als seus ulls corren el perill de perdre la mínima riquesa humana que els queda. "Qui tingui orelles que ho senti, qui tingui cor que ho pregui".

La Paraula, que és el Crist, revela l'amor de Déu i suscita la fe. La seva manera de procedir supera la proposta i per descomptat la imposició. S'assembla més aviat a la pluja i a la neu que amaren en silenci la terra. La Paraula és present en tot, i la seva mateixa existència és comunicativa, perquè l'existència humana del Fill de Déu no es pot resumir en un mot, és una existència plenament realitzada en Déu. La seva presència entre els homes dóna fruit en cada un d'ells, o cent, o seixanta o trenta, però dóna. El rendiment en la paràbola no es refereix a la totalitat del terreny sembrat que suggeriria una collita mesquina, sinó més aviat apunta a cada llavor suscitant així l'esperança d'una collita generosa. I és que l'explicació posada en boca de Jesús per sant Mateu ens suggereix la pruija de Déu que no espera que tot el terreny estigui curosament preparat, perquè possiblement no podria sembrar-hi mai, sinó que escampa la seva llavor a tort i a dret sobre nosaltres cada dia. El sembrador generós sempre té una collita generosa!

En l'interior del cor humà hi trobem roca, cards, i terra bona. La paràbola però ens estimula la cercar aquesta terra bona que hi ha en cada persona per maltractada que hagi estat per la vida i el destí que s'hagi pogut forjar. Hi ha sempre terra bona i és aquesta la que dóna fruit. Sempre hi ha collita perquè la sembra és constant! La confiança de Déu en la persona humana és gran i la seva paciència infinita, constant, com la pluja i la neu que amaren i fecunden cíclicament la terra.

La paràbola també ens vol imitadors de Jesús que predicà a tothom, de paraula i d'obra, la bona nova de l'evangeli amb l'esperança de que la llavor arribaria a caure en la terra bona. Feliços nosaltres si ho sabem veure i ho entenem així de nosaltres mateixos i dels altres. La nostra felicitat superarà la dels profetes i la dels justos, perquè Abraham el veié de llum aquest dia i se n'alegrà, Moisès, el gran profeta, només veié com l'esquena d'aquest gran misteri i l'adorà, però cap dels dos no el posseí, només en Jesús, que és més que un profeta i és l'únic Just, el misteri esdevé realment a l'abast del nostre cor i palpable a la nostre fe. Tota la paràbola del sembrador generós es un cant a l'esperança en l'eficàcia de la Paraula de Déu que porta sempre la iniciativa de la salvació i ateny sempre el seu propòsit.

Sant Pau, de qui aquest any estem celebrant el bimil·lenari del seu naixement, ens és un bon exemple d'aquest poder de la Paraula de Déu. Com a bon jueu coneixedor de l'Esriptura, Pau rebé abundantment la llavor d'aquesta Paraula. Durant una bona part de la seva vida la llavor caigué ran del camí. I no solament no entengué la novetat de l'evangeli sinó que el perseguí aferrissadament. La seva conversió però, no quedà en l'entusiasme d'un moment com la llavor sembrada en terreny rocós. En el seu cor, com en el de tots els homes, hi havia també una part de terra bona, i finalment allí pogué créixer la llavor i donà fruit, un fruit que encara perdura entre nosaltres. Així el fariseu es convertí en deixeble del Regne del cel, el perseguidor va esdevenir apòstol i la seva predicació es transformà en bona nova per a tot el món. En la proclamació d'aquest seu evangeli, avui, ens ha estat revelat un altre dels misteris del Regne, i aquest no menys inaudit que el reportat per sant Mateu en la paràbola del sembrador generós: el misteri de la glorificació dels Fills de Deu en diu ell.

La glorificació dels fills de Déu, que abasta tot allò que ha estat creat, s'esdevindrà en plenitud en la resurrecció final on Ell serà tot en tots. A la vista d'aquesta realitat s'entén, des de la fe, que els sofriments del món present siguin valorats per l'apòstol com a no res. Alliberats de la servitud dels mals desigs o de la feixuguesa dels preceptes humans, el sofriment, que continua present enmig nostre, ha començat a ser transformat realment per l'amor del Crist en vida nova que a través de tantes persones i de les més diverses iniciatives va fent germinar la llavor del Regne de Deu en el silenci del treball ben fet de cada dia, en la discreció d'una presència nova compromesa, portadora de reconciliació, de pau, d'alegria i d'esperança.

El misteri de la Paraula de Deu i el misteri de la glorificació dels fills de Deu ens estimulen a vetllar i a esperar amb alegria i bones obres la plenitud del Regne que en Jesus s'inicia irrevocablement i que en la terra bona de tots els homes i dones de bona voluntat continuarà donat fruit o cent, o seixanta o trenta. Tingueu confiança, germans i germanes, *el qui proveeix el sembrador de gra per a la sembra i dóna pa per a menjar, també us proveirà abundantament de llavors i farà créixer els fruits de la vostra bondat.*